

DHE PA MOT

Meo Lucus
i përgjumshëm e i shkëlqyeshëm...

...Dhe pa mot!

Një milë ngjyrë, ndë ajëri
kamnisur nga eri
kështenjvatë të pjekura,
sprishan e spaqironen
ta qielli i kthjellët.

Ngrihet mjegulla
e ylberi përfaqon
këndim i gëzushim
zogjëvat.

...Dhe pa mot...

Faqet àreksura e gërmuara
lodhura nga avilaqëvat,
të qetëshim si hje natëshim,
kur këndon gjeli
një pas njetër vën
ndë sheshet i mbuluar me àri
si sbàrdhit drita.

...Dhe pa mot...

E butë shtronat dëbora.
Tingullë i qetshim
kukëvazhijat gjegjat
në ndritëshime hënhas,
martiri i qetëm
mbi ky dhe...
...pa mot...
e edhë...
...pa ardhja.

TERRA SENZA TEMPO

Meo Lucus
sonnolento e lussureggiante

...Terra senza tempo!

Mille colori, nell'aria
profumata al fumo
delle caldarroste,
si spandono e si specchiano
sul volto del cielo terso.

Sale la nebbia
e l'arcobaleno cinge
il canto festoso
degli uccelli.

...Terra senza tempo...

Volti sereni e raggrinziti
dalla fatica dei solchi,
silenzioni come fantasmi,
al canto del gallo
se ne vanno in fila
nei campi dorati dall'aurora.

...Terra senza tempo...

Morbida s'adagia la coltre bianca.
Il sussurro vibrante
della civetta risuona
al chiarore della luna,
silente testimone
di questa terra...
senza tempo...
e ancora...
...senza avvento.

17 A